

Sygn. akt II Kp 114/14

POSTANOWIENIE

Dnia 9 października 2014 roku

Sąd Rejonowy w Zambrowie II Wydział Karny w składzie:

Sędzia SSR Marta Kołakowska

Protokolant Renata Konert

przy udziale Prokuratora -

po rozpoznaniu zażaleń (...) sp. z o.o. w W.

na postanowienie z dnia 09.09.2014r. w sprawie (...)

na podstawie art. 236 kpk, art. 437 § 1 kpk, art. 465 § 2 kpk, art. 113 § 1 kks

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie Prokuratora Rejonowego w (...) z dnia 09.09.2014r. w sprawie (...) w przedmiocie zatwierdzenia przeszukania i zatrzymania rzeczy w postaci automatów do gry: (...) kod (...), (...) kod (...), (...) kod (...), (...) kod (...) i nakazać zwrot automatów do gry (...) kod (...), (...) kod (...), (...) kod (...), (...) kod (...) wraz z przynależnościami - (...) sp. z o.o. w W..

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy postanowieniem z dnia 09.09.2014r. w sprawie (...) zatwierdził przeprowadzone w dniu 04.09.2014r. przeszukanie pomieszczeń lokalu w sklepie (...) pod adresem S., ul. (...) należącym do (...) i zatrzymanie rzeczy w postaci automatów do gier : (...) kod (...), (...) kod (...), (...) kod (...), (...) kod (...) wraz z zawartościami i kablami zasilającymi.

Na powyższe postanowienie złożył zażalenie pokrzywdzony (...) sp. z o.o. w W. jako dysponent zatrzymanych urządzeń . Zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego a mianowicie art. 107 § 1 kks poprzez błędną wykładnię polegającą na uzupełnieniu treści komentowanego przepisu blankietowego normami z art. 6 i 14 ustawy z dnia 19.11.2009r. o grach hazardowych, mimo, że przepisy te mają wyłącznie charakter techniczny zgodnie z orzeczeniem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 19.07.2012r. wydanym w sprawach połączonych (...) i in. i są bezskuteczne w polskim systemie prawnym zatem nie mogą być podstawą represji karnej wobec jednostek na terenie Rzeczypospolitej Polskiej. Wskazano także na obrazę art. 94 § 1 pkt 5 kpk albowiem z treści uzasadnienie nie sposób prześledzić toku rozumowania Prokuratora. Nadto wskazano m. in. , iż nie zachodziła przesłanka przypadku niecierpiącego zwłoki, niezasadnie uznano, że zatrzymane rzeczy mogą stanowić dowód w sprawie, niezasadnie uznano, że zatrzymanie rzeczy nastąpiło z zachowaniem umiaru, niezasadnie przyjęto, iż w sprawie istnieje potrzeba przeprowadzenia kolejnych dowodów z udziałem przedmiotowych rzeczy.

Prokurator Rejonowy w (...) wraz z przekazaniem do Sądu zażalenia wnosił o nieuwzględnienie zażalenia i utrzymanie zaskarżonej decyzji w mocy.

Sąd zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne i winno być uwzględnione.

Na wstępie należy wskazać, że skarżone postanowienie zapadło zgodnie z proceduralnymi wymogami art. 230 kpk, na który powołuje się skarżący w niniejszej sprawie, bowiem właśnie zatrzymanie pozwoliło na uniemożliwienie jakiegokolwiek ingerencji w oprogramowanie automatu przez osoby trzecie. Również stwierdzenie w zażaleniu, braku zachowania wymogów art. 94 § pkt 5 kpk jest nietrafne, a raczej stanowi ocenę skarżącego, co do formy uzasadnienia i jego obszerności. Niewątpliwie też, zdaniem Sądu, w przypadku potrzeby dokonania badań automatów przez biegłego, musiały być one zabezpieczone i zatrzymane do czasu co najmniej zakończenia czynności biegłego. Odnosząc się do zarzutów przedstawionych przez skarżących w zakresie wykładni przytoczonych tam przepisów prawa oraz argumentów związanych z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, podnieść trzeba, że zasługują na uwzględnienie. Zdaniem Sądu, art. 14 oraz art. 6 ustawy o grach hazardowych w swoim aktualnym brzmieniu nie mogą być interpretowane w sposób jednoznaczny i wykluczający wątpliwości co do ich bezpośredniego stosowania (z uwagi na orzecznictwo SN i TS UE). Natomiast jedynie przepisy obowiązujące i nie budzące wątpliwości co do ich treści, umożliwiają przypisanie winy osobie oskarżonej w zakresie popełnienia przez nią czynu, który stanowi czyn zabroniony. Zachowanie niedozwolone, wynikające z art. 107 § 1 kks jako przepisu o charakterze blankietowym, wiąże się z niezachowaniem przepisów ustawy o grach hazardowych. Zatem tylko takie zachowanie jest sankcjonowane, kiedy to można ustalić, iż dana osoba miała świadomość prowadzenia działalności niezgodnej z ustawą. Tymczasem zgodnie z orzecznictwem TS UE, artykuły 14 i 6 ustawy o grach hazardowych stanowią jedynie normy, mające charakter przepisów technicznych. Nie został dopełniony obowiązek ich notyfikacji. Skutkiem braku notyfikacji jest brak skutecznego wprowadzenia tych przepisów do systemu prawa państwa członka UE, przy czym trzeba mieć tu na względzie pierwszeństwo prawa wspólnotowego. Już sam ten stan może w sposób oczywisty budzić wątpliwości interpretacyjne osób, które są poddane z racji prowadzonej działalności rygorom ustawy o grach hazardowych. Biorąc pod uwagę, że aktualne orzecznictwo potwierdza fakt nieprawidłowego procesu legislacyjnego w/w ustawy i jej art. 14 i 6, osoba użytkująca automaty może uznać, iż są to urządzenia w pełni legalne i mogące być użytkowane zgodnie z ich przeznaczeniem. Tu trzeba wspomnieć zasadę rozstrzygania wszelkich wątpliwości na korzyść oskarżonego (art. 5 § 2 kpk), która odnosi się też do zagadnień natury prawnej. Zdaniem Sądu, jeżeli przepisy dopełniające normę art. 107 kks, nie mogą stanowić źródła powszechnie obowiązującego prawa, to brak jest możliwości odpowiedzialności jednostki na podstawie art. 107 § 1 kks, a w konsekwencji nie może mieć zastosowania art. 217 § 1 kpk.

Z tych względów Sąd orzeczono jak w sentencji.